

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Kawecki

Protokolant sekr. sądowy Monika Smolarek

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2018 r. w Toruniu

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko M. P.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz powódki K. P. rentę alimentacyjną w kwocie po (...) ((...)) złotych miesięcznie, płatną do rąk powódki, poczynając od dnia (...) r., do dnia 10-ego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu,

IV. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu,

V. wyrokowi w pkt I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt. III RC 376/17

UZASADNIENIE

Powódka K. P. w dniu (...). wniosła pozew przeciwko M. P. domagając się zasądzenia od pozwanego na jej rzecz alimentów w kwocie (...) zł miesięcznie, płatnych z góry do rąk powódki do 10 dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami w razie zwłoki z płatnością którejkolwiek z rat, poczynając od dnia (...). Za czas poprzedzający wytoczenie powództwa - od (...) do dnia (...). powódka domagała się zasądzenia kwoty (...) zł (k. (...) akt). W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powódka jest osobą niepełnosprawną umysłowo, pomimo wieku (...) lat jest osobą niesamodzielną, wymagającą stałej całodobowej opieki, uzależnioną od osób trzecich, mającą orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym. We wszystkich czynnościach życia codziennego pomaga jej matka E. P.. Do (...) drugą osobą na której pomoc mogła liczyć był pozwany. Sytuacja ta uległa jednak zmianie wraz ze złożeniem przez pozwanego pozwu o rozwód z dnia (...), kiedy to pozwany opuścił nie tylko swoją żonę E. P., ale także zupełnie stracił zainteresowanie sytuacją powódki. Do czasu, gdy pozwany przebywał w Niemczech, regularnie przekazywał na zaspokojenie potrzeb rodziny kwotę (...) Euro miesięcznie. Później pozwany przekazywał kwotę (...) zł na zaspokojenie potrzeb rodziny zgodnie z postanowieniem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia (...), sygn. akt I C (...). Jednakże wkrótce potem zaprzestał przekazywania tej kwoty i miesięcznie przekazywał już tylko po (...) zł miesięcznie, co w żaden sposób nie korespondowało z aktualnymi i rzeczywistymi potrzebami rodziny ani powódki. Wcześniej środki przekazywane przez pozwanego wykorzystywane były na turnusy rehabilitacyjne i wycieczki organizowane dla osób niepełnosprawnych; obecnie przekazywane środki nie wystarczają nawet na zaspokajanie bieżących potrzeb powódki. Data od której powódka domaga się zasądzenia alimentów jest datą porzucenia rodziny przez pozwanego i całkowitej utraty zainteresowania

powódką i jej potrzebami. Od tej pory całkowity ciężar opieki nad powódką i jej utrzymania spadł na jej matkę E. P.. Matka powódki starała się uzyskać dodatkowe świadczenia dla powódki, jednakże bez rezultatu.

Pozwany M. P. wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany wskazał, że jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, a jego stan zdrowia uniemożliwia obecnie podjęcie jakiejkolwiek pracy (k. 54 akt).

Sąd ustalił co następuje

Powódka K. P. jest dzieckiem E. P. i pozwanego. Powódka jest osobą niepełnosprawną umysłowo, pomimo wieku (...) lat jest osobą niesamodzielną, wymagającą stałej całodobowej opieki, uzależnioną od osób trzecich, mającą orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym, całkowicie niezdolną do pracy. Powódka nie ma rozeznania co do podstaw swego funkcjonowania – nie ma poczucia czasu, nie ma orientacji w terenie, nie zna wartości pieniądza. We wszystkich czynnościach życia codziennego pomaga jej matka E. P.. Do (...) drugą osobą na której pomoc mogła liczyć był pozwany. Sytuacja ta uległa jednak zmianie wraz ze złożeniem przez pozwanego pozwu o rozwód z dnia (...), kiedy to pozwany porzucił nie tylko swoją żonę E. P., ale także zupełnie stracił zainteresowanie sytuacją powódki. Obecnie pozwany M. P. żyje w faktycznej separacji z żoną E. P., mieszka w S., cały więc ciężar codziennej opieki nad powódką sprawuje jej matka. Powódka korzystała z pomocy świadczonej przez fundację (...), miała przebywać wśród osób cierpiących na podobne schorzenia w ośrodku fundacji, jednak źle znosiła pobyt tam, konieczne było zaprzestanie z tej formy pomocy powódce.

K. P. wraz z matką, siostrą i rodzicami E. P. mieszka w miejscowości K., w domu należącym do małżonków P.. Na budowę tego domu małżonkowie P. 14 lat temu zaciągnęli kredyt w kwocie (...) zł; do spłaty, przez okres jeszcze 6 lat, pozostają comiesięczne raty w kwocie po (...) zł. W okresie wspólnego pożycia małżonków P. kredyt ten był spłacany wspólnie, obecnie w zdecydowanej większości kredyt ten spłaca E. P.; pozwany przesyła czasami po (...) zł tytułem spłaty tego kredytu. Ogrzewanie domu to w skali roku wydatek (...) zł. Opłaty za prąd to wydatek rzędu (...) zł miesięcznie, podatek gruntowy od nieruchomości to kwota (...) zł rocznie, podatek od nieruchomości to kwota (...) zł rocznie, opłaty za zużycie wody to ok. (...) zł na miesiąc, opłaty za wywóz nieczystości komunalnych – (...) zł na miesiąc. W związku z użytkowaniem domu konieczne są przeglądy kominiarskie – ich koszt to (...) zł rocznie; opłata za Tv to kwota (...) zł na miesiąc. Rodzice E. P. dokładają kwotę ok. (...) zł miesięcznie w związku z użytkowaniem tego domu i opłatami za media.

Koszty miesięczne zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb powódki, kształtują się następująco:

- wyżywienie - ok. (...) zł,
- środki czystości, kosmetyki – ok. (...) zł,
- obuwie – ok. (...) zł,
- ubrania – ok. (...) zł,
- wydatki związane z rehabilitacją – ok. (...) zł ((...) zł w skali roku :12 miesięcy),
- opłata za ośrodek rehabilitacyjny – ok. (...) zł,
- kultura (kino, teatr, koncerty) – ok. (...) zł,
- transport, bilety – (...) zł,
- lekarstwa, wizyty u lekarza – ok. (...) zł,
- ogrzewanie domu ((...) zł w skali roku : 12 miesięcy : (...) osób zamieszkujących w domu) – ok. (...) zł,
- prąd ((...) zł : (...) osób zamieszkujących w domu) – ok. (...) zł,

- zużycie wody ((...) zł : (...) osób zamieszkujących w domu) – ok. (...) zł,
- wywóz nieczystości komunalnych ((...) zł :5 osób zamieszkujących w domu) – ok. (...) zł,
- podatki od nieruchomości ((...) zł rocznie: 12 miesięcy : (...) osób zamieszkujących w domu) – ok.(...) zł,
- tv ((...) zł za miesiąc : (...) osób zamieszkujących w domu) – ok. (...) zł,
- przeglądy kominiarskie ((...) zł rocznie : 12 miesięcy : (...) osób zamieszkujących w domu) – ok. (...) zł
- przy przyjęciu górnych kwot poszczególnych wydatków związanych z jej utrzymaniem, wynoszą łącznie ok. (...) zł.

Powódka K. P. nie ma żadnego majątku, otrzymuje rentę w kwocie (...) zł miesięcznie oraz świadczenie pielęgnacyjne w kwocie (...) zł miesięcznie. E. P. bezskutecznie próbowała uzyskać dofinansowanie do uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym powódki

Dowody: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 8-9

Decyzja o przyznaniu renty socjalnej – k. 10-12 akt

Zaświadczenie z PCPR – k. 13 akt,

Dokumenty dotyczące zakupu opału, ubezpieczenia, wydatków żywieniowych, opłat związanych z użytkowaniem domu – k. 14-16, 18-19, 20, 21-27,31-35

Zawiadomienie o wysokości spłaty kredytu – k. 28 akt,

Przelewy od pozwanego na zaspokajanie potrzeb rodziny – k. 37-40

Odpowiedź na pozew wraz z załącznikami – k. 14- 93 akt I C (...) Sądu Okręgowego w Toruniu

Odwołanie do Wojewódzkiego Zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności – k 118 akt I C (...) Sądu Okręgowego w Toruniu

Wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu w sprawie I C (...) –k. 158, 170-179 akt I C (...) Sądu Okręgowego w Toruniu

Zeznania E. P. – k. 101v-102v akt

Matka powódki – E. P. z zawodu jest sprzedawcą, od 2014r. nie pracuje jednak zarobkowo, nie jest obecnie zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako bezrobotna. E. P. nie pracuje zawodowo, uniemożliwia jej to choroba córki i konieczność sprawowania nad nią opieki. E. P. po porzuceniu rodziny przez pozwanego stara się jednak pracować dorywczo – w lutym 2018r. wyjechała do pracy do Holandii, niestety musiała szybko stamtąd wracać, albowiem powódka na turnusie rehabilitacyjnym w fundacji (...) nie potrafiła się odnaleźć i trzeba było przejąć nad nią opiekę. Wcześniej E. P. pracowała również dorywczo w Niemczech, przez trzy miesiące zarobiła ok. (...) zł; zarobki te przeznaczyła w całości na remont i wykończenie domu. Dom będący współwłasnością jej i pozwanego wymaga stałych remontów – dzięki staraniom E. P. położony został dach, wykończona została elewacja; pozostał do wykonania kominek, malowanie ścian, wykończenie kotłowni. W przyszłości E. P. zamierza również wyjeżdżać do pracy za granicą, kolejny wyjazd planuje na okres ok. dwóch miesięcy, w sierpniu 2018r. Pozwana z córkami prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, z tytułu zamieszkiwania w domu w K. z rodzicami, otrzymuje od nich miesięcznie kwotę (...) zł tytułem ich partycypacji w kosztach utrzymania domu.

Dowód: zeznania E. P. – k. 101v-102v akt

Pozwany M. P. jest z wykształcenia kierowcą – mechanikiem. Pozwany nie ma majątku, prócz zabudowanej nieruchomości w K., której jest współwłaścicielem wraz z E. P. i samochodu wartości ok. (...) zł, który użytkuje.

Do 2014r. pozwany wraz z żoną zarejestrowaną mieli działalność gospodarczą, w ramach której prowadzili sklep spożywczy. Od września 2015r. pozwany nie mieszka wraz z żoną i dziećmi w K.. Wówczas to M. P. wyjechał wraz z synem do Niemiec w celach zarobkowych, przez okres ok. 8 miesięcy pracował tam w charakterze pomocnika budowlanego z zarobkiem ok. (...) Euro miesięcznie. W tym czasie pozwany przysyłał na zaspokojenie potrzeb rodziny kwoty ok. (...) – (...) Euro miesięcznie. Po powrocie z Niemiec pozwany nie wrócił już do rodziny i swego domu w K.. Zamieszkał wówczas w S., u swej znajomej, poznanej wcześniej w sanatorium. W lutym 2016r. M. P. złożył pozew o rozwód. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu powództwo M. P. zostało prawomocnie oddalone z dniem (...). Obecnie pozwany przebywa w S., wynajmuje pomieszczenie u znajomej, która za pomoc w utrzymaniu i porządkowaniu jej nieruchomości udostępnia mu lokum. Od 2016r. pozwany zarejestrowany jest jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Pozwanemu przedstawiano oferty pracy, jednakże z uwagi na stan zdrowia, żaden z pracodawców nie zatrudnił go. M. P. jest osobą mocno schorowaną – ma problemy z kręgosłupem, drętwieniem rąk, problem z błędnikiem, cierpi na zawroty głowy. W przyszłości planowana jest operacja cieśni jego rąk. W przeszłości pozwany także leczył się z powodów bólu kręgosłupa i kolan, wyjeżdżał z tych powodów do sanatoriów. Finansowo pozwanemu pomaga jego siostra i znajomi. Pozwany zamierzał w ostatnim okresie czasu otworzyć własną działalność gospodarczą, by móc zarobkować. Starał się o dofinansowanie tej działalności gospodarczej, jednakże bezskutecznie. Uniemożliwiła mu to E. P. – jego żona, która nie podpisała dokumentów uprawniających pozwanego do uzyskania dofinansowania na rozpoczęcie działalności gospodarczej. Obecnie M. P. rozważa złożenie pozwu o ustanowienie rozdzielności majątkowej z żoną, by móc w przyszłości samemu decydować o swych planach i móc rozpocząć działalność gospodarczą i zarobkować. Miesięczne koszty utrzymania pozwanego wynoszą ok. (...) zł.

Dowody: zaświadczenia i dokumentacja lekarska – k. 82-83, 99-100

prośba pozwanego o wypełnienie dokumentów przez E. P. – k. 98

zeznania M. P. – k. 102v-103v akt

Wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu w sprawie I C (...) –k. 158, 170-179 akt I C (...) Sądu Okręgowego w Toruniu

Sąd zważył, co następuje

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, dokumentów sprawy I C (...) Sądu Okręgowego w Toruniu oraz przesłuchanie pozwanego, a także zeznań świadka E. P.. Sama powódka K. P., ze względu na swój stan zdrowia i zły stan psychiczny, nie była w stanie złożyć zeznań.

Sąd przyjął za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia. Same strony również nie kwestionowały ich wiarygodności i autentyczności.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte w pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Sąd co do zasady dał wiarę zeznaniom świadka E. P., albowiem jej zeznania były rzeczowe, wewnętrznym spójne, a przedstawione przez nią okoliczności układały się w logiczną całość. Ponadto, jej zeznania były zgodne z materiałem dowodowym zebrany w sprawie, w tym z dokumentami zgromadzonymi w toku postępowania w sprawie I C (...) Sądu Okręgowego w Toruniu. Sąd miał na uwadze, że świadek ta była szczególnie związana ze stroną powodową, z jej perspektywy postrzegała rzeczywistość, prezentowała jej punkt widzenia w sprawie. Sąd nie miał jednak podstaw, aby nie nadać zeznaniom świadka waloru wiarygodności co do okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – mając jednak na uwadze emocjonalne podejście do sprawy. Paradoksalnie jednak, zeznania E. P. nie potwierdziły niektórych twierdzeń powódki, w zakresie usprawiedliwionych jej potrzeb i kosztów jej utrzymania, zawartych w pozwie – w szczególności tych związanych z kosztami zamieszkania powódki w domu w K., które należało uwzględnić przy założeniu, że w domu tym oprócz powódki zamieszkują jeszcze cztery osoby.

W ocenie Sądu zeznania złożone przez pozwanego należało co do zasady uznać za wiarygodne. Zeznania te były logiczne i spójne, zbieżne z elementami stanu faktycznego, ustalonego w sprawie o sygn. akt I C (...) Sądu Okręgowego w Toruniu. Większość okoliczności faktycznych o których zeznawał pozwany, znalazła potwierdzenie w przedłożonych przez niego dokumentach.

Sąd w dał wiarę zeznaniom M. P. w zakresie jego możliwości majątkowych i zarobkowych - były one niekwestionowane, a ponadto znajdowały potwierdzenie w przedłożonych przez pozwanego dokumentach. Dotyczy to w szczególności faktów, że pozwany jest od dawna osobą schorowaną, że zarejestrowany jest jako bezrobotny, że korzystał z oferowanych przez Urząd Pracy ofert zatrudnienia i nie znalazł go z uwagi na swój stan zdrowia i związaną z tym niechęć pracodawców do zatrudnienia go. Sąd dał również wiarę tej części zeznań pozwanego, w której przekonywał o bezskutecznych – z winy matki powódki - E. P. – próbach rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej i niemożności uzyskania dofinansowania na ten cel. W ocenie Sądu była to istotna okoliczność rzutująca na określenie zakresu możliwości zarobkowych pozwanego – bynajmniej na datę orzekania.

Powódka K. P. wniosła pozew przeciwko swojemu ojcu M. P. o zasądzenie świadczenia alimentacyjnego w kwocie po (...) zł miesięcznie. Jako podstawę swojego roszczenia powołała fakt, iż pomimo osiągnięcia pełnoletności, ze względu na swój stan zdrowia, nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, a pozwany dotychczas nie partycypował w kosztach jej utrzymania i zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb, natomiast ma ku temu możliwości zarobkowe.

Zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie także wtedy, gdy nie znajduje się w niedostatku. W myśl § 1 art. 135 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Rodzice, w zależności od swych możliwości, są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb osoby uprawnionej. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być zatem oceniane w pierwszej kolejności na podstawie wieku, stanu zdrowia, miejsca pobytu dziecka, jego środowiska oraz całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku, a następnie – w świetle możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania.

Powódka ma (...) lat, jest osobą niepełnosprawną umysłowo, niesamodzielną, mającą orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym, wymagającą opieki osób trzecich. Po porzuceniu rodziny przez pozwanego, we wszystkich czynnościach życia codziennego pomaga jej matka E. P.. W chwili obecnej to na E. P. spoczywa cały ciężar utrzymania i opieki nad powódką. Wśród kosztów utrzymania K. P. znajdują się wydatki na jej bieżące utrzymanie – wyżywienie, odzież, higienę, a przede wszystkim na szeroko pojęte leczenie i rehabilitację. Wcześniej, przez wiele lat, średnio kilka razy w roku, powódka wyjeżdżała na turnusy rehabilitacyjne; obecnie również jest potrzeba korzystania z tej formy rehabilitacji, przynajmniej raz w roku, jednak powódki na powyższe obecnie nie stać.

W ocenie Sądu znaczna część wydatków, w tym kosztów utrzymania bieżącego powódki, jej leczenia i rehabilitacji, została przez nią wykazana w sposób wiarygodny. Konieczność ponoszenia pozostałych wydatków związanych z

zakupem wyżywienia, ubioru, środków czystości jest oczywista i w ocenie Sądu nie wymaga dowodów. Każde dziecko musi bowiem jeść, posiadać odzież, mieć zapewnione warunki lokalowe, aby prawidłowo się rozwijać.

Powódka nie pracuje i nie posiada żadnych własnych źródeł utrzymania. K. P. jest osobą chorą, nie mogącą pracować zarobkowo, utrzymuje się jedynie z renty i zasiłku pielęgnacyjnego. Powódka pozostaje w dużej mierze na utrzymaniu matki – E. P., która pracuje jedynie dorywczo, zarabiając wprawdzie godziwie, jednak jedynie okresowo. Jedynym źródłem dochodu powódki jest renta i zasiłek pielęgnacyjny – oba składniki dochodu – w niewielkich wysokościach, nie pozwalających na samodzielne utrzymanie. Powódka żyje bardzo skromnie i jej usprawiedliwione potrzeby nie są zaspokojone.

Przepis art. 135 § 1 kro uzależnia zakres świadczeń alimentacyjnych nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, ale także od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Pozwany jest osobą schorowaną, bezskutecznie poszukuje zatrudnienia, a w rozpoczęciu działalności gospodarczej napotyka na obiektywne przeszkody spowodowane działaniami E. P.. Zasadzając od pozwanego na rzecz powódki K. P. kwotę (...) zł alimentów miesięczne, Sąd brał pod uwagę możliwości zarobkowe pozwanego uznając, iż jako osoba nie mająca orzeczenia o niemożności zatrudnienia, mógłby zarobkować, osiągając przynajmniej płacę minimalną. Obecne uwarunkowania rynku pracy pozwalają na znalezienie zatrudnienia za powyższą płacę minimalną, jest to wiadomym Sądowi z urzędu, na podstawie innych spraw rozpoznawanych w tutejszym Sądzie i na podstawie zasad doświadczenia życiowego. Od 1 stycznia 2018 r. płaca minimalna dla osób pracujących na podstawie umowy o pracę wynosi 2100 zł brutto, czyli około 1530 zł netto i na tym poziomie Sąd ustalił możliwości zarobkowe pozwanego. W przyszłości, o ile pozwany rozpocznie prowadzenie działalności gospodarczej i będzie uzyskiwał wyższe zarobki lub będzie miał większe możliwości majątkowe, możliwą będzie korekta wysokości ustalonych alimentów.

W ocenie Sądu pozwany ma możliwości zarobkowe do alimentowania córki. Przede wszystkim zauważyć należy, iż ustalając wysokość alimentów, Sąd bierze pod uwagę możliwości zarobkowe zobowiązanego, a nie jedynie rzeczywiście uzyskiwane przez niego dochody.

Jak wyjaśnił to Sąd Najwyższy, zasadne i zgodne z treścią art. 135 kro - jest oparcie się na możliwościach zarobkowych pozwanego, a nie tylko na jego aktualnych zarobkach. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno-gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (wyrok SN z dnia 16 maja 1975r., III CRN 48/75). W ocenie Sądu pozwany, pracując niegdyś w charakterze kierowcy – mechanika, mając doświadczenie zawodowe w charakterze sprzedawcy, ma możliwości zarobkowe przynajmniej na poziomie obowiązującej obecnie płacy minimalnej. Postawa pozwanego świadczy, iż pomimo braku obiektywnych przeszkód, nie chce on polepszyć swojej sytuacji materialnej, tak aby móc również wspomóc finansowo powódkę. Takie zachowanie pozwanego jest nie do zaakceptowania i nie może wpływać negatywnie na sytuację uprawnionego do alimentacji dziecka. Niemożność uzyskania dofinansowania na rozpoczęcie działalności gospodarczej utrudnia wprawdzie, ale nie przekreśla możliwości uzyskiwania przez pozwanego dochodów.

Wydając orzeczenie w niniejszej sprawie Sąd miał również na uwadze, iż powódka jest osobą pełnoletnią a stosownie do art. 133 § 3 kro, rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Należy zauważyć, iż wiek dziecka nie przesądza o istnieniu bądź nieistnieniu obowiązku alimentacyjnego, lecz możliwości dziecka do samodzielnego utrzymania się, dochody z jego majątku, a także niedostatek. (wyrok NSA w Łodzi z 16.10.2003r., I SA/Łd 788/02). Ponad wszelką wątpliwość uznać w sprawie należało, że powódka K. P. ze względu na swój stan zdrowia, nie jest w stanie samodzielnie utrzymać się. Uzyskiwana przez nią renta nie pozwala jej na zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb.

Abstrahując od powyższych rozważań, należy zaznaczyć, iż zasądzone na rzecz powódki alimenty nie są wysokie, odbiegają od alimentów żądanych i nie wystarczą zapewne na zaspokojenie wszystkich usprawiedliwionych jej potrzeb. Przy założeniu, że obowiązek alimentacyjny obciąża także matkę powódki – E. P., która również ma możliwości majątkowe i zarobkowe, by alimentować córkę w zakresie podobnym do pozwanego, kwota zasądzonych alimentów pozwoli jednak na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb powódki w znacznym wymiarze. W aktualnych możliwościach zarobkowych i majątkowych pozwanego M. P. nie leży płacenie alimentów w wyższej kwocie. W ocenie Sądu obciążenie pozwanego kwotą po (...) zł miesięcznie na rzecz powódki jest kwotą adekwatną do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej i leżącą w granicach możliwości zarobkowych pozwanego. Biorąc pod uwagę wysokość uzyskiwanej przez powódkę renty, zasądzone od pozwanego alimenty i fakt, że obowiązek alimentacyjny ciąży także na E. P., usprawiedliwione potrzeby powódki - zamykające się w ustalonej kwocie ok. (...) zł miesięcznie - będą w znacznym zakresie zaspokojone. Zasądzenie alimentów w powyższej kwocie zapewni powódce możliwość zaspokajania większości usprawiedliwionych jej potrzeb i pozwoli na utrzymanie się przy zachowaniu zasady równej stopy życiowej z pozwanym.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na postawie art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 § 1 kro, w punkcie I sentencji wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powódki K. P. alimenty w kwocie po (...) zł miesięcznie, poczynając od daty wytoczenia powództwa.

W pozostałym zakresie Sąd w punkcie II sentencji wyroku oddalił powództwo K. P. jako bezzasadne. Powódka nie wykazała - a to na niej spoczywał ciężar przeprowadzenia dowodu - by były jakieś niezaspokojone jej potrzeby z czasu przed wniesieniem powództwa o alimenty - w okresie od (...) do (...), - dlatego powództwo w tym zakresie – na mocy art. 137§2 kro a contrario – również zostało oddalone.

Sąd nie obciążył powódki kosztami sądowymi w części oddalonego powództwa, na podstawie art. 113 ust. 4 uoksc, z uwagi na jej sytuację materialną.

Sąd odstąpił od obciążania stron postępowania kosztami sądowymi, w myśl art. 102 kpc oraz na podstawie art. 100 kpc zniósł pomiędzy stronami koszty procesu.

W punkcie V sentencji wyroku Sąd orzekł o nadaniu wyrokowi co do pkt I rygoru natychmiastowej wymagalności, zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 kpc.